

Nr 338.

Av herr **Jeppsson**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 50, angående försvarsväsendets ordnande.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 50 angående försvarsväsendets ordnande föreslås, att benämningen »gevärshantverkare» utbytes mot beteckningen »vapenhantverkare».

Jag anser, att den föreslagna titeln »vapenhantverkare» ingalunda angiver den chefsställning som gevärshantverkaren har.

Gevärshantverkaren är den ansvarige för regementets vapenreparationsverkstad och för alla där förekommande arbeten. Han utför således en verkmästares åliggande samt är den ende tekniskt utbildade inom facket vid det regemente han tillhör.

Under gevärshantverkarens befäl stå gevärshantverkarbeställningsmän, vilka enligt Kungl. Maj:ts förslag skola benämnas vapenhantverkarefurirkorpral o. s. v. Titeln »vapenhantverkare» kommer under sådana förhållanden att, oaktat vapenhantverkarens (gevärshantverkarens) tjänsteställning är sergeant eller fanjunkares, beroende på tjänsteålder, ingalunda angiva »vapenhantverkarens» chefsställning utan angiver i stället en underordnad ställning i förhållandet till vapenfurir o. s. v.

Jag anser det därför önskvärt, att gevärshantverkaren erhåller en titel, som angiver hans ställning som verkmästare och tillåter mig därför hemställa

att riksdagen behagade besluta, att gevärshantverkare skola erhålla titeln »vapenverkmästare».

Stockholm den 19 mars 1925.

Ola Jeppsson.

